

РЕШЕНИЕ № 101

гр. Перник, 02.06.2010 г.

ВИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в съдебно заседание на седемнадесети май две хиляди и десета година, в състав:

СЪДИЯ: СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА

При участието на секретар: Т.М.

Като разгледа докладваното от съдията адм.д. № 123 по описа за 2010г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 145 -178 от АПК, във връзка с чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ.

Образувано е по жалба на З.С.Т. *** и В.С.В. *** , срещу Заповед № 350/12.02.2010 г. на кмета на община Перник, с която е одобрено Решение по Протокол № 10 -3 /02.02.2010 г. на нарочна комисия, във връзка с чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ за определяне на незастроената площ в имот, подлежащ на възстановяване по реда на чл. 106 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ЗСПЗЗ/.

Жалбоподателите , чрез процесуалния си представител, навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорваният акт, поради неправилността на преценката на комисията, определила размера на застроената площ. Твърди се , че заповедта не е мотивирана. Моли се съда да отмени изцяло обжалвания административен акт , и върне преписката на кмета на община Перник за ново произнасяне. Претендират разноски.

Ответникът - кметът на община Перник ,чрез процесуален представител изразява становище за неоснователност на жалбата. В представените писмени бележки в срока за произнасяне се претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни З.Т.Х., В.Й.Т. и Е.Т.В. не изразяват становище по жалбата.

Заинтересованите страни Р.Н.П. и И.А.С. поддържат неоснователност на оспорването.

Административен съд - Перник, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакувания административен акт - Заповед № 350/12.02.2010 г. на кмета на община Перник е одобрено Решение по Протокол №10 -3 /02.02.2010 г. на комисия по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ за определяне на незастроената площ в имот, подлежащ на възстановяване по реда на чл. 10 б от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ЗСПЗЗ/. Заповедта е мотивирана с факта, че комисия, назначена със Заповед № 2086/16.10.2008г. на кмета на община Перник, е констатирила по установения ред, че процесният имот, планоснимачен № 860, съгласно приетият помощен кадастрален план от 2009 г., с площ

1354 кв.м. м."Ботейак", съгласно действащият подробен устройствен план на с. Люлин, одобрен с Решение № 91 от 22.04.2008г. по плана на с. Люлин, попада съответно в *****, в кв. 59, застроен - 34 кв.м.; в ***** в кв. 62, застроен - 85 кв.м.; в *****, в кв. 62 застроен - 339 кв.м.; в УПИ VII в кв. 62-незастроен - 552 кв.м., /възстановен с решение № 2057 от 02.04.2009г. на ОС"Земеделие" Перник на наследници на Евлоги Георгиев А./*** незастроен - 71 кв.м.; в УПИ IV в кв. 62-незастроен - 56 кв.м.; в УПИ V в кв. 62 - незастроен - 4 кв.м. и в улица с о.т. 385-о.т.387, застроен - 213 кв.м.-реализирано мероприятие. Техническата комисия е приела, че имотът е с ограничение на ползването -съгласно предвиджанията на действащия подробен устройствен план.

По делото е прието експертно заключение на вещото лице Д.Н., неоспорено от страните, от което се установява, че бившият земеделски имот, собственост на жалбоподателите с пл. № 860 по помощния кадастрален план от 2007г., попада в терен отреден за ниско жилищно строителство - Мж и е с площ от 1354 кв.м. Върху част от него - 671 кв.м. - е реализирано строителство по смисъла на § 1в т.1 от ДР на ППЗСПЗЗ, а именно : в ***** в кв. 59 -масивна жилищна сграда на 3 етажа, като 34 кв.м. от ПИ с пл. № 860 попадат в това УПИ; в ***** в кв. 62 - масивна жилищна сграда на 2 етажа, като 85 кв.м. от ПИ пл. № 860 попадат в УПИ; в УПИ II-639 в кв. 62-масивна жилищна сграда на един етаж, 339 кв.м. от ПИ пл. № 860 попадат в това УПИ.; 213 кв.м. от ПИ пл. № 860 попадат в улица с о.т. 385-387-388, която е реализирана.

Вещото лице фактически е установило, че свободните от застрояване площи от процесния поземлен имот са 683 кв.м., от които 552 кв.м., попадат в УПИ VII в кв. 62, целият с площ от 719 кв.м., който е незастроен и който е възстановен с Решение № 2057/02.04.2009г. на ОС"Земеделие"-Перник. Свободните от застрояване площи са отразени на приложената към заключението скица- извадка от действащия ПУП на с. Люлин, в оранжев цвят, а застроените, според вещото лице, части от имотите по смисъла на §1в от ДР на ППЗСПЗЗ са заштриховани в зелен и червен цвят. По делото като доказателства са приети Решение № 2057/ 02.04.2009г. на ОС"Земеделие" Перник с което е възстановено правото на собственост на наследниците на Евлоги Георгиев Малинов върху нива от 0.719 дка, находяща се в землището на м. „ Ботейак" и съставляваща имот пл. № 637 от кадастралния план от 2008г.; „Скица извадка от действащия регулационен план на с. Люлин за УПИ VII в кв. 62 и НА № 192/ 2009г. легитимиращ заинтересованата страна И.А.С. като собственик на УПИ VII, с площ от 719 кв.м., в кв. 62 по плана на с. Люлин, незастроен.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна и в преклузивния срок за оспорване, а разгледана по същество, е неоснователна.

Оспорваният акт е издаден при спазване на материално правните и процесуално правните норми.

Настоящият съдебен състав възприема становището, че съответствието на обжалваната в процеса заповед с материалния закон следва да бъде преценено с оглед на съдържанието на утвърденото с нея решение на комисията за застроена и незастроена част от процесния имот. Този извод се налага с оглед обстоятелството, че правните последици от обжалваната заповед произтичат

именно от съдържанието на решението, а не от съдържанието на заповедта, с която е утвърдено.

Съгласно разпоредбата на чл. 11 ал.1 от ППЗСПЗЗ, Общинската служба "Земеделие" постановява решение за възстановяване правото на собственост върху имоти в границите на урбанизираните територии въз основа на удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4, 5 и 6 и чл. 13а от същия Правилник. Производството за определяне на застроената ,респективно свободната от застрояване площ в тези имоти е междинно, обслужващо производството по чл. 11, ал. 1 от ППЗСПЗЗ и в него не се разглеждат наличието или не на материалните предпоставки относими към реституцията на имотите.

Не се спори по делото, че процесния имот се намира в строителните граници на с.Люлин, кв. 59 и кв.62 и попада в обхвата на чл. 11, ал. 2, т. 1 от ППЗСПЗЗ, а именно - частично в границите на застроени урегулирани поземлени имоти - *****, ***** в *****, и а в останалата си част в незастроени парцели, всичките предназначени за жилищно строителство и в улица с о.т. 387- о.т.388 .

Съгласно ал. 4 на чл. 11 от ППЗСПЗЗ, застроената част, която не се възстановява на собствениците, се определя служебно от техническата служба на общината.

Комисията, чието решение кметът на община Перник е потвърдил, правилно е определила наличието на застроени площи по повод на процесния имот. Видно от приетото заключение на вещото лице, което съдът кредитира като компетентно и вярно по отношение на фактическите констатации, имотът на жалбоподателите по действащия регулационен план към момента попада в имоти, отредени за ниско етажно жилищно строителство. Очевидно, по отношение на имота, в частта му, попадаща под реализираната улица с о.т. 385-387-388 , има съвпадение между констатираното от комисията и вещото лице в заключението му.

Разпоредбата на чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ не поставя условия застрояването върху имота да бъде в изпълнение и съгласно плановите и регулационни предвиждания, както и изискване за законност на извършеното строителство. Т. е., релевантно е реалното фактическо застрояване на имота със сгради и сервитутите към тях, както и наличието на елементи от инфраструктурата, строителни дейности и съоръжения по смисъла на § 1в, ал. 1 от ДР на ППЗСПЗЗ, пречатващо възстановяването на собствеността. Изброяването и в посочените от закона случаи не е изчерпателно, а е от примерен характер.

Спорна, по отношение на определянето ѝ като свободна от застрояване, по делото се явява частта от имот пл. № 860, с площ от 671 кв.м, върху която е реализирана улица и са построени жилищни сгради. Настоящият състав намира, че те представляват мероприятие с пречатващо възстановяването в реални граници на тези части от имота действие по смисъла на чл. 106 от ЗСПЗЗ във връзка с § 1в, ал. 1 от Допълнителните разпоредби на ППЗСПЗЗ. Фактическите констатации на вещото лице съвпадат изцяло с утвърденото в процесната заповед решение на комисията ,касаещо свободните от застрояване площи в поземления имот. Неотносими към предмета на това производство са възраженията на жалбоподателите, свързани с вписаното обстоятелство в т.4 от решението на комисията и заповедта, а именно че 552 кв.м. от ПИ пл. № 860 попадат в УПИ VII в кв. 62 -незастроен , който съгласно решение на ОС"Земеделие" Перник , е възстановен на наследници на Евлоги Георгиев А..

За съда се наложи убеждение, че се касае за спор за материално право, което следва да се реши от жалбоподателите и заинтересованата страна И.А.С. по общия исков ред.

Видно от всичко казано до тук, налице са реализирани в процесния имот мероприятия, включващи в себе си изградена, улична инфраструктура и жилищно строителство, което обосновава и крайния извод на съда, за материална законосъобразност на оспорената Заповед № 350/12.02.2010 г. на кмета на община Перник и неоснователност на разглежданата жалба.

При извършената в изпълнение на чл. 168, във връзка с чл. 146 от АПК служебна проверка за законосъобразност, съдът не констатира наличието на основания за обявяването на административния акт за нищожен или други основания за неговата отмяна. Обжалваната заповед е издадена от компетентен по смисъла на чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ орган, в предвидената от чл. 59, ал. 2 от АПК форма. Фактическият състав по издаването на акта съответства на административно-производственото правило на чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ - прието е решение от техническата служба на района. Заповедта съответства и на целта на закона, тъй като е насочена към определянето на подлежащата на възстановяване част от имота, предмет на претендираното право на реституция.

При този изход на делото съдът намира, че не следва да присъжда разноски за юрисконсултско възнаграждение, тъй като същите са поискани изрично в представените писмени бележки от процесуалния представител на ответника, след приключване на устните състезания по делото.

Така мотивиран, Административен съд - Перник

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З.С.Т. *** и В.С.В. *** , срещу Заповед № 350/12.02.2010 г. на кмета на община Перник.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните, чрез изпращане на препис.

Съдия: /п/